

JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 1 DE BARCELONA

REFERÈNCIA: Procediment abreujat 379/2015-1

Part recurrent: Delegació del Govern a Catalunya. Subdelegació del Govern a Barcelona

Part demandada: Ajuntament de Berga

SENTÈNCIA NÚM. 103 /2017

Barcelona, 12de maig de 2017

Ramona Guitart Guixer, Magistrada jutge del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Barcelona, he vist el procediment contenciós procediment abreujat núm. xxx/201x-1, en el qual han intervingut, com a part demandant la Delegació del Govern a Catalunya, Subdelegació del Govern a Barcelona representada i defensada per l'Advocada de l'Estat i com a part demandada, l'Ajuntament de Berga representat defensat pel Lletrat municipal, i dicto aquesta sentència sobre la base dels següents

ANTECEDENTS DE FET

1: Interposat el present recurs contenciós administratiu, el qual ha estat tramitat conformement amb allò que disposa la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa (LJCA) en relació al procediment abreujat.

2: En l'acte de la vista oral l'actora va formalitzar la seva demanda, la qual va ser contestada per l'Ajuntament demandat.

3: Després d'exhaurir-se els tràmits processals pertinents i d'haver presentat les parts llurs respectives conclusions, les actuacions han estat declarades concloses i vistes per a sentència.

4: En la tramitació del present procediment han estat observades les prescripcions legals d'aplicació.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- La Delegació del Govern a Catalunya impugna mitjançant el present procediment l'Acord de la Junta de Govern Local adoptada per l'Ajuntament de Berga de data 26-2-2015 consistent a aprovar el pagament de 1.487,50 euros a favor de la .Axxxxx per l'any 201x.

SEGON.- En el seu escrit de demanda la part demandant detalla la finalitat de la dita

Axxxxxxxx xxxxx xxxxxxx i entén que aquest pagament s'oposa a l'article 103 CE; vulnera els principis de legalitat i interdicció de la legalitat de l'article 9.3 CE i vulnera les competències municipals establertes en l'article 25 de la Llei 7/198, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local.

Al seu torn la defensa de l'Ajuntament al·lega en primer lloc una causa d'inadmissibilitat del present recurs contenciós administratiu a tenor de l'art. 28 de la LJCA en relació amb l'art. 69 c) de la LJCA per tractar-se d'un acte administratiu reproducció d'altres anteriors definitius i fermes i confirmatoris d'actes consentits per no haver estat recorreguts en temps i forma, tot adduint que es tracta d'un acte final de tràmit d'una cadena prèvia d'actes administratius no impugnats consentits i fermes. Defensa la legalitat de l'acord per oposar-se en quant al fons de l'assumpte al·legant la no existència de la vulneració dels principis d'objectivitat, imparcialitat, legalitat i interdicció de l'arbitrarietat, així com, l'esmentat pagament de la referida quota també es troba emparat a la legislació específica a Catalunya en aquest cas, l'art. 87.2 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol de reforma de l'Estatut de Catalunya i acudint les lleis ordinàries que regulen el règim municipal a Catalunya, que no són les que cita la Delegació del Govern, sinó les específiques i pròpies de Catalunya, segons es dedueix de l'article 110 de la pròpia Llei Orgànica 6/2006, pot trobar-se suport legal al pagament de la quota i en conseqüència a l'associació. I en aquest sentit resulta d'aplicació preferent el Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i el bloc normatiu inherent a aquesta norma. Per últim, tampoc resta vulnerat el principi de legalitat pressupostària.

TERCER.- Amb caràcter previ, correspon l'anàlisi de la causa d'inadmissibilitat al·legada per la Administració demandada doncs en el supòsit que s'apreciï suposaria no entrar a examinar el fons de l'assumpte. L'enjudiciament de les qüestions de procediment tenen caràcter preferent, fins el punt de que s'ha d'avançar l'estudi de les qüestions de fons, havent-se fins i tot realitzar-se d'ofici, quan les parts no les hagin suscitat, en quant les prescripcions formals constitueixen normes d'ordre públic. La causa d'inadmissibilitat és el dirigir-se contra un acte no susceptible d'impugnació

A l'efecte d'examinar la causa d'inadmissibilitat plantejada sosté l'Ajuntament demandat que l'Administració central ha permès la constitució de l'Axxxxx com a ens associatiu de municipis, doncs en cap cas ha qüestionat la seva existència ni en el moment de constituir-se ni en els recursos que planteja contra els actes de pagament de les quotes. En efecte, s'ha permès la inscripció de l'Axxxxxx en el Registre d'organitzacions associatives dels ens locals de Catalunya sense haver impugnat ni l'acte de sol·licitud d'inscripció ni la resolució d'admissió de la referida inscripció. D'altra banda, tampoc s'addueix per part de la recurrent que l'associació sigui un ens il·legal.

Doncs bé, cal en primer lloc acudir a la transcripció que dels Estatuts de l'Axxxxxxxx xxxxx xxxxxxx que diu: l'Axxxxxxxxxxxxx "és una Axxxxxxxxxx plural que aplega les administracions locals de Catalunya amb independència de la seva composició política i que orienta la seva estructura i la seva acció d'acord amb aquest pluralisme de les parts. L'article 2 concreta que "Es podran adherir a l'axxxxxó qualsevol dels xxxxx de Catalunya i altres ens locals" i el seu objecte i finalitats les constitueixen en: a. *Esdevenir un ampli espai de debat on*

compartir idees, iniciatives (legals o cíviques), experiències, informació, eines de gestió i tot allò que pugui ésser útil per a dur al poble de Catalunya cap a la independència per tal d'assolir les plenes competències municipals b. Fomentar i defensar els drets nacionals c. Conscienciar a la ciutadania de la necessitat que Catalunya pugui exercir el seu dret a l'autodeterminació. d. Crear una xarxa de promoció exterior, principalment dins del marc de la Unió Europea. e. Promoure el finançament dels propis municipis f. Buscar sinergies en d'altres àmbits com l'empresarial o el financer.

Especificant en l'article 8 els deures dels associats entre els que figuren la de *Contribuir al sosteniment econòmic de l'associació satisfent, almenys, la quota establerta.*

Consta, per tant, el fet que l'Ajuntament de Berga es va adherir a l'Axxxxxxx per Acord Plenari adoptat en sessió de x de febrer de 201x (foli 1 exp. adm.) tot aprovant els Estatuts de la pròpia axxxxxxx i que en compliment del deure d'abonar la quota pel sosteniment econòmic de l'Axxxxxxx, va efectuar el pagament objecte de la present impugnació per la Dxxxxxxx per tant, resulta d'aplicació l'art. 28 de la LJCA que disposa: "*No es admisible el recurso contencioso-administrativo respecto de los actos que sean reproducción de otros anteriores definitivos y firmes y los confirmatorios de actos consentidos por no haber sido recurridos en tiempo y forma*" i això comporta el tancament a la possible revisió jurisdiccional sobre l'acte consentit i troba el seu fonament en el principi de seguretat jurídica consagrat en l'art. 9.3 de la CE entenent-se per tal la previsió de l'actuació dels Poders públics, singularment de la interpretació i aplicació del dret per part de les Administracions públiques i els òrgans jurisdiccionals.

En l'Exposició de Motius de la Llei es llegeix: "*La Ley (...) mantiene la inadmisibilidad del recurso contra actos confirmatorios de otros firmes y consentidos. Esta última regla se apoya en elementales razones de seguridad jurídica, que debe tenerse en cuenta a favor del interés general y de quienes puedan resultar individual o colectivamente beneficiados o amparados por él*".

A tenor d'aquestes consideracions, resulta irrellevant l'adscripció de medis materials de l'Ajuntament al sosteniment d'una Axxxxxxx degudament i legalment inscrita, perquè el deure del mateix es contribuir al sosteniment de l'associació de conformitat a l'Acord de l'adhesió que mai va ser impugnat.

Per últim, d'igual mode sosté l'administració demandada que l'administració Central també ha permès l'adhesió dels XXXX XXXXXX i xx Consells comarcals i ens locals a aquesta associació

En efecte, la Dxxxxxxx va permetre la inscripció dels xxx afiliats tots ells Ajuntaments a més d'altres event de la quota anual resulta en aquest cas un actuar contra els seu propis actes En conclusió l'actora infringeix la doctrina contra els actes propis, la desvinculació de l'administració dels seus propis es reflexa en la demanda en que si bé es fa una referència a la vulneració de l'art. 103 de la CE allò únic que es qüestiona en el pagament de la quota de constant referència.

Per tant, la referida actuació troba en seu encaix en la doctrina jurisprudencial dels actes

propis, així entre moltes altres, la Sentència del Tribunal Suprem de 4 de maig de 2005, ens diu: “*que tal doctrina es predicable respecto de los actos que se realizan con el fin de crear, modificar o extinguir algún derecho, definiendo una situación jurídica con eficacia en sí mismos para producir, igualmente, un efecto jurídico.*”

Cal doncs concloure que al permetre's l'adhesió de l'Ajuntament a l'xxxxxxx l'eficàcia de la mateixa i la seva vàlidesa jurídica i en conseqüència el pagament de la quota deure fonamental previst a l'art. 8 dels Estatuts, adhesió que feia preveure i acceptar les conseqüències vinculants constituïnt, doncs, en el present cas un supòsit inacceptable de lesió a la confiança legítima i dels deure de coherència amb el comportament propi.

L'esmentada declaració impedeix entrar en l'anàlisi de les qüestions plantejades per la part demandant donant-se per això una adequada resposta al principi de tutela judicial efectiva que consagra l'art. 24 de la CE, així com, de conformitat amb la doctrina del Tribunal Constitucional.

Per tot això exposat s'escau declarar la inadmissibilitat del present recurs contenciós administratiu de conformitat amb l'art. 69 c) en relació amb l'art. 28 ambdós de la LJCA per manca de fonament legal per anul·lar un acte de mer tràmit el qual va ser admès i consentit per l'actora des del moment que cap objecció va efectuar al constituir-se l'Associació de conformitat amb l'art. 30.5 de la Llei Orgànica 1/2002 de 22 de març reguladora del Dret d'associació, ni al temps de la seva adhesió. Entendre allò contrari seria tant com negar la mateixa existència dels dret de participació pública reconegut als ciutadans a l'art. 23.1 de la CE.

S'escau, doncs, que el present recurs contenciós administratiu ha de ser declarat inadmissible per dirigir-se contra un acte no susceptible d'impugnació.

QUART.- A tenor dels arts. 68.2 i 139.1 de la vigent Llei reguladora d'aquesta Jurisdicció modificat aquest últim per la Llei 37/2011 de 10 d'octubre de mesures d'agilització processal, les costes processals s'imposaran en primera o única instància a la part que hagi vist rebutjades totes les seves pretensions en la sentència o en la resolució del recurs o de l'incident a excepció que es justifiqui la seva no imposició. Sense que no obsti, en seu cas, la manca de sol·licitud expressa de condemna en costes per les parts, tota vegada que aquest pronunciament es sempre obligat o imperatiu per la decisió judicial, sense incorre per raó de tal vici d'incongruència processal *-ultra petita partium -* articles 24.1 CE i 33.1 i 67.1 LJCA-, al concernir l'esmentada declaració judicial a una qüestió jurídic processal de conformitat amb el dictat de l'art. 68.2 de la Llei Jurisdiccional i d'una reiterada jurisprudència tant contenciosa administrativa com constitucional (entre altres, STS Sala Contenciosa Administrativa, de 12 de febrer de 1991; i STC, Sala Primera, núm. 53/2007, de 12 de març, i 24/2010, de 27 d'abril).

Cal recollir, doncs, el principi de venciment mitigat, tot i que en el supòsit aquí examinat ens porta a concloure amb la no imposició de costes tota vegada que la singularitat de la qüestió aquí debatuda veta estimar que es trobi absent en el cas que ens ocupa *iusa causa litigandi* (series dubtes de fet o dret) tot això tenint en compte que per la jurisprudència recaiguda en supòsits similars per apreciar a aquests efectes que el cas era jurídicament dubtós tal i com assenyala l'art. 394 de la Llei 1/2000, d'Enjudiciament Civil.

DECISIÓ

Ateses les consideracions anteriors, i en ús de la potestat que li confereix l'art. 117 de la Constitució, aquest Jutjat ha resolt:

DECLARAR LA INADMISSIBILITAT del present recurs contenciós administratiu abreujat núm. 379/2015-1 promogut per la Dxxxxx xxxxxxxx a Catalunya. Sxxxxxx del Gxxxxx a Barcelona contra l' Ajuntament de Berga per dirigir-se contra un acte no susceptible d'impugnació, sense costes.

Notifiqui's aquesta sentència fent saber que d'acord amb allò que es preveu a l'article 81.1.a de la Llei 29/98, contra la mateixa és possible interposar recurs ordinari d'apel·lació.

Així, per aquesta la meva sentència, de la qual s'unirà testimoni a les actuacions, portant-se l'original al Llibre corresponent, ho pronuncio, mano i signo. S.S^a IL·LMA. RGG, Magistrada Jutge del Contenciós Administratiu núm. 1 de Barcelona

PUBLICA CIÓ. L'anterior sentència ha estat donada, llegida i publicada en el dia de la seva data per la Sra. Magistrada Jutge que la subscriu, de la que dono fe.

